

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622203717
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6622203717.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., IČO: 36 715 352, Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, za ktorú koná JUDr. Michal Gallo, konateľ a advokát, proti žalovanej: W. U., W. XX.XX.XXXX, M. F. XXX XX F. XX, štátna občianka Slovenskej republiky, zastúpená Advokátska kancelária Andrej Cifra & a partneri, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec o zaplatenie 1.282,80 Eur s prísľušenstvom, takto

rozhodol:

I. žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 1282,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.02.2020 do zaplatenia z a m i e t a .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 26.09.2022 doručil žalobca Okresnému súdu Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „prvoinštančný súd“) žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.282,80 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy od 28.02.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania z dôvodu, že so žalovanou uzatvorili dňa 22.06.2015 zmluvu o pôžičke č. 6207848/58835972 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 5.000 Eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku platiť v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 145,74 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.744,40 Eur. Do podania žaloby zaplatila sumu 7.432,74 Eur, čo žalobca preukazoval Prehľadom splátok a úhrad.

2. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku v splátkach riadne a včas v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami. Žalobca ju listom zo dňa 29.12.2019 - Predžalobná upomienka vyzval na úhradu dlžných splátok a súčasne žalovanej poskytol lehotu na jej zaplatenie viac než 30 dní. Žalovanú súčasne upozornil, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky nezaplatila, žalobca využil oprávnenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej „Občiansky zákonník“) a úver dňa 19.02.2020 zosplatiť, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 22.02.2020 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalobca spolu so zaplatením dlžnej sumy uplatnil zákonný úrok z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „pokuta“ v sume 151,64 Eur žalobca v konaní neuplatnil. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná zaplatiť sumu 8.715,54 Eur (v Prehľade splátok a úhrad označené ako stĺpec „Splátka“). Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: Počet splátok Výška splátky

Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (eur) $55\ 145,74\ 8\ 1015,7\ 699/84 = 8715,54$. Ku dňu podania žaloby žalovaná nezaplatila sumu 7.432,74 Eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, tie si však v spore neuplatnil. Žalobca k žalobe pripojil prehľad splátok a úhrad, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov z 22.06.2015, predžalobnú upomienku z 29.12.2019 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2020.

3. Súd vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/66/2022-47 dňa 14.10.2022, ktorým žalobe žalobcu vyhovel.

4. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu včas odpor, v ktorom tvrdila, že žalobou uplatnené právo nie je dôvodné, žalobu žiadala zamietnuť z dôvodov: poukázala na skutočnosť, že žalobca bol v rámci uzatvárania predmetnej zmluvy o úvere povinný skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) najmä s poukazom na § 7 ods. 1, ods. 4, ods. 15 a ods. 16, pričom podľa ods. 15 písm. b) vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný preukázať. Ťažiskovou činnosťou má byť však posudzovanie údajov, nie iba ich neúplné a čiastočné zhromaždenie a túto povinnosť ustanovuje veriteľovi zákonné ustanovenie § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná tvrdila, že iba zhromaždenie čiastočných údajov nie je v žiadnom prípade postačujúce pre záver o tom, že žalobca postupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Mala za to, že žalobca absolútne neposudzoval schopnosť žalovanej úver splácať pri jej žiadosti o úver a postupoval v priamom rozpore so zmyslom a účelom § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Priamo zo zmluvy o úvere vyplýva hrubé porušenie odbornej starostlivosti, nakoľko príjem žalovanej je uvedený nasledovne: „Priemerný čistý mesačný príjem 240 Eur a Výdavky sú v úverovej zmluve uvedené iba vo výške 10 Eur. Ďalšie výdavky žalobca nepreveroval. Žalovaná sa v čase uzatvorenia zmluvy o úvere starala o blízkeho príbuzného (svokru) a poberala opatrovateľský príspevok. Životné minimum bolo v čase uzatvorenia zmluvy nasledovné:

- 198,09 Eur mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu,

- 90,42 Eur mesačne, ak ide o nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa“ Nakoľko mala žalovaná príjem 240 Eur, je zjavné, že žalobca pri skúmaní bonity musel hrubo pochybiť keď jej poskytol úver vo výške 5.000 Eur s výškou mesačnej splátky 145,74 Eur. Po odpočítaní mesačnej splátky zostala žalovanej suma 94,26 Eur, čo nepredstavuje ani sumu životného minima pre jednu dospelú osobu, nehovoriac o vyživovaných deťoch. Mala za to, že žalobca bonitu neskúmal a preto podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, pri hrubom porušení povinnosti veriteľ nemôže vyžadovať od žalovanej - spotrebiteľky jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 7.432,74 Eur, výška úveru bola 5.000 Eur, záväzok žalovanej zanikol splnením, t.j. zaplatením istiny a preto žiadala žalobu zamietnuť. V súvislosti s tvrdením o povinnosti veriteľa pri poskytnutí úveru postupovať s odbornou starostlivosťou poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/2/2021 zo dňa 25.02.2021, ale aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13 CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej, Chavline Bonatovej rod Savaryovej, Florianovi Bonatovi zo dňa 18.12.2014 a jeho právnu vetu v tom, že „Článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že jednak nebráni, aby bolo hodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnené len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy, a jednak neukladá veriteľovi povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom.“

4.1 Žalovaná poukázala aj na nedostatky zmluvy o úvere, ich nesprávnosti, konkrétne § 9 ods. 2 písm. f) - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru navrhla súdu skúmať, či je náležitosť v súlade so zákonom, nakoľko doba trvania zmluvy nie je uvedená a termín konečnej splatnosti je len vo formáte mesiac/rok; § 9 ods. 2 písm. i) - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru - úroková sadzba v zmluve o úvere je uvedená vo výške 27,64 % podľa tabuľky NBS (Nové SÚ, nad 5 rokov) boli úrokové sadzby bánk vo výške 9,74 % - nakoľko je úroková sadzba v zmluve o úvere takmer trojnásobne vyššia, považuje ju žalovaná za rozpornú s dobrými mravmi; § 9 ods. 2 písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - RPMN v zmluve o úvere je uvedená vo výške 27,64 % (RPMN podľa kalkulačky MFSR: 24,65 %), § 9 ods. 2 písm. z) priemerná ročná percentuálna miera nákladov - v zmluve o úvere je uvedená vo výške 18,24 % (priemerná RPMN podľa súhrnných informácií pre 1.štvrtrok 2015 podľa MFSR bola vo výške

13,83 %). K odporu pripojila kalkulačku RPMN - MFSR, súhrnné info RPMN prvý štvrťrok 2015 banky a úroky NBS. Žiadala priznať náhradu trov konania.

5. Žalobca v replike doručenej súdu prvej inštancie dňa 02.02.2023 vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej poukázal na skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klientka spĺňala štandardné riskové podmienky. Klientka podpisom danej zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaná taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaná mala možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovala. Zmluvné podmienky boli žalovanou riadne podpísané. Žalovaná zároveň z titulu opatrovateľky preukázala výšku jej príjmu a na druhej strane aj jej mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť.

Žiadateľ = žalovaná uviedla v žiadosti o úver príjem 240,00 Eur. Dopyt z roku 2015 nie je možné doplniť, pretože aplikácia, v ktorej bol vykonaný už nie je k dispozícii. Dodatočný doklad o príjme sa nedal dohľadať. K priemernému mesačnému príjmu bol v roku 2015 v prípade, ak uviedol klient ženatý-vydatá, pripočítaný daňový bonus vo výške 307 Eur, ktorý bol vypočítaný z priemerného príjmu v SR očistených o životné minimum. Výška bonusu bola vybratá na základe pracovného zaradenia žiadateľa. Na výpočet bola použitá suma $240,00 + 307,00 = 547,00$ Eur.

Žiadateľka uviedla Rodinný stav: Ženatý - vydatá a Počet vyživovaných osôb: 2

Žiadateľka uviedla Mesačné finančné náklady na zmluve sú vo výške 0 Eur. Dopyt z roku 2015 nie je možné doplniť, pretože aplikácia, v ktorej bol vykonaný už nie je k dispozícii. Žalobca preveril mesačné finančné náklady u žiadateľky v čase podania žiadosti za spoločnosť CFH. Žiadateľka splácala úvery v hodnote 40,00 Eur mesačne.

Žiadateľka uviedla Iné mesačné výdavky vo výške 10 Eur, ktoré sa nezapočítavali.

Životné minimum 198,09 Eur bolo pre účel posúdenia schopnosti splácať upravené na výšku exekvovateľného zákonného minima (60%) u žiadateľky 11,85 Eur.

Životné minimum vyživovaných osôb 180,84 Eur bolo pre účel posúdenia schopnosti splácať upravené na výšku exekvovateľného zákonného minima (60%) 108,50 Eur.

Následne bol vykonaný prepočet schopnosti splácať:

Rodné číslo klienta XXXXXXXXXXXX

Meno a priezvisko klienta W. U.

Číslo žiadosti 0058835972

Evidenčné číslo zmluvy 6207848

PRÍJMY Žiadateľ

Príjem klienta 547,00

VÝDAVKY

Iné mesačné výdavky

(napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón - klientom uvedené) 10,00

Mesačné finančné náklady

(splátky úverov, hypoték lízingov - klientom uvedené) 0,00

Počet nezaopatrených detí 0

Životné minimum žiadateľa - exekvovateľné zákonné (60 %) 118,85

Životné minimum všetky nezaopatrené deti - exekvovateľné zákonné (60 %) 108,50

Mesačné splátky klienta

(splátkové operácie) 0,00

Mesačné splátky klienta

(kreditné operácie vrátane stavebných úverov, ktoré sa nachádzajú v kreditných operáciách) 40,00

VÝSLEDOK

Príjem - Výdavky 279,64

Splátka úveru 145,74

Keďže výsledkom porovnania Príjmov a Výdavkov je suma vyššia ako je výška schválenej splátky, žiadosť bola schválená.

Žalobca bol toho názoru, že celková suma pôžičky a tiež hodnota RPMN je v zmluve uvedená správne, pričom vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádzal, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú

premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená.

Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaná oboznámila sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle Zmluvných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60. mesiacov pripadal na dátum 20.06.2020. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádzal, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaná bola prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámená a tak mala vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza, že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premetneme do daného ustanovenia, žalovaná musela mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci.

Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaná v duplike doručenej prostredníctvom právneho zástupcu súdu prvej inštancie dňa 17.02.2023 naďalej trvala na svojich tvrdeniach a vo vzťahu k argumentácii žalobcu ohľadne posudzovania schopnosti žiadateľa o úver tzv. bonity splácať úver uviedla, že:

- poukaz na skutočnosť, že občiansky preukaz nebol odcudzený je vo vzťahu k skúmaniu bonity právne nesúvisiacou skutočnosťou. Nanajvýš dôkaz preukazujúci, že občiansky preukaz bol súčasťou listín v rámci predzmluvnej fázy pri posudzovaní bonity nebol predložený;
- tvrdenie, že „klient spĺňal štandardné riskové podmienky“ je vágne a neurčité, nakoľko žalobca ďalej netvrdí a ani nepreukazuje čo vlastne znamená slovné spojenie „štandardné riskové podmienky“, tým pádom nie je možné zistiť, či ich klient spĺňal alebo nie. Dôkaz preukazujúci túto skutočnosť nebol predložený;
- skutočnosť, že žalovaná mala podpísať predpripravené a predformulované vyhlásenia, že jej nie sú známe okolnosti s vplyvom na jej budúcu schopnosť splácať úver sú v vzťahu k dikcii § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. nesúvisiacim tvrdením;
- vo vzťahu k preukazovaniu zisťovania príjmu sa žalobca sám diskvalifikuje z unesenia dôkazného bremena ohľadne skutočnosti, že skúmal príjem spotrebiteľa tým, že prakticky uvádza, že takouto listinou nedisponuje a ani disponovať nebude. Obdobne aj k ďalšej tvrdenej a nepreukázanej skutočnosti ohľadne mesačných finančných nákladov (zrejme mal na mysli nahliadnutie do príslušných úverových registrov, z ktorých by táto skutočnosť mohla vyplývať) žalobca uviedol, že takouto listinou nedisponuje a ani nebude disponovať;
- tvrdenie o pripočítaní daňového bonusu vo výške 307 Eur považovala za fabuláciu zo strany žalobcu a opäť len za nepreukázané tvrdenie;
- taktiež aj tvrdenie o započítaní zníženej sumy životného minima na výšku exekvovateľného minima, t.j. 60 % z príslušnej sumy životného minima považovala za nelogický postup bez akejkoľvek opory v zákone, čo ratio legis ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Mala za to, že žalobca vôbec neposudzoval bonitu spotrebiteľky a už vôbec nie k preukázaniu takéhoto posúdenia v súdnom konaní v zmysle § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná mala súčasne za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti skúmať schopnosť spotrebiteľky splácať úver, úver je súčasne nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov a súčasne žalobca nebol oprávnený ani úver zosplatiť.

Zo strany žalobcu došlo k zjavnému zlyhaniu a ignorácii jeho zákonom stanovených povinností.

K argumentácii týkajúcej sa náležitostí v zásade žalobca neuviedol „nič navyše“ oproti jeho argumentácii a predloženým dôkazom k podanému odporu, nakoľko žalobca nevyvrátil namietané nedostatky absentujúce v odpore, či nesprávne uvedené náležitosti.

7. Pojednávania dňa 15.03.2023 sa strany sporu nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu neúčast' ospravedlnil písomne a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím v neprítomnosti. Potvrdil, že žalovaná na žalovanej pohľadávke nevykonala žiadnu čiastkovú úhradu. Právny zástupca žalovanej súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti a žalovaná trvala na doterajších vyjadreniach.

8. Súd v súlade s § 180 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“) vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán.

9. Žalobca v konaní preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka 341/B tým, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 920 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s., ktorá ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.

10. Žalobca súčasne v konaní preukázal, že so žalovanou uzatvorili dňa 22.06.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 1846719 na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 5.000 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 66 mesačných splátkach v sume 145,74 Eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.744,40 Eur. Do podania žaloby uhradila sumu 7.432,74 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Zmluvné podmienky s ktorými bola žalovaná oboznámená a podpísala ich dňa 22.06.2015. V zmluve zmluvné strany dohodli, že žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000 Eur, celkové náklady spotrebiteľa činili 3.744,40 Eur, úver nebol poistený, prvá splátka bola splatná 20.07.2015, frekvencia splátok: 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 06/2020, RMPN 27,64 %, fixná ročná úroková sadzba 27,64 %, priemerná RMPN 18,24 %, odplata 27,64 %, doba trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.

11. V Predžalobnej upomienke zo dňa 29.12.2019 žalobca oznámil žalovanej, že má nedoplatok výške 437,22 Eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne a upozornil ju na to, že ak do 05.02.2020 nedôjde k úhrade, bude oprávnený úver zosplatiť. Predžalobnú upomienku žalovaná prevzala dňa 09.01.2020. Žalovaná dlžnú sumu nezaplatila.

12. Dňa 19.02.2020 žalobca úver zosplatiť, o čom vyhotovil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.07.2020.

13. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) v znení účinnom ku dňu 22.06.2015, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta citovaného zákona, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy 22.06.2015 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a), b), d) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 7 ods. 1, 2, 4, 15, 16 citovaného zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

(4) platí od 30.9.2015

Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; *)

*) Poznámka redakcie:

§ 7 ods. 16 písm. b) časť vety za bodkočiarkou zákona v znení zákona č. 35/2015 Z.z. platí od 30. septembra 2015.

18. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hrađených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

19. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2, a 3 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy 22.06.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy 22.06.2015, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy 22.06.2015, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy 22.06.2015, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Z vykonaného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, mal súd preukázané, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

25. Je nepochybné, čo medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 22.06.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1846719, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru 5.000 Eur. Na uvedenú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka a zákon o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy.

26. Medzi stranami nebolo sporné, a zo súdom vykonaného dokazovania nepochybné vyplynulo, že zo žalobcom poskytnutého úveru vo výške 5.000 Eur žalovaná do podania žaloby zaplatila sumu 7.432,74 Eur.

27. Z dôvodu, že žalovaná nesplácala úver riadne a včas, žalobca listom zo dňa 29.12.2019 - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 437,22 Eur, s ktorou bola po lehote splatnosti viac ako 3 mesiace, v lehote viac ako 30 dní od doručenia výzvy. Následne listom zo dňa 22.02.2020 žalobca žalovanej oznámil, že jej úver sa ku dňu 19.02.2020 stal predčasne splatným v celom rozsahu a v celkovej výške 1.282,97 Eur .

28. Súd mal za to, že zo strany žalobcu došlo k preukázaniu toho, že žalovanej bola zaslaná výzva k splateniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a taktiež oznámenie o zosplatnení, keďže žalobca listinnými dôkazmi, a to podaciami hárkami preukázal, že uvedené listiny žalovanej zaslal druhou triedou. Súd tu poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 129/2010, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS SR pod číslom R27/2011, z ktorého je zrejmé, že požiadavku o faktickom doručení právneho úkonu, t. j. jej prevzatie adresátom nemožno považovať za správnu, bez ďalšieho by takýto výklad viedol k neudržateľnému stavu, keby aj bezdôvodné (svojoľné) odopretie prijatia (prevzatia) právneho úkonu znemožňovalo výkon práva odosielateľom. Situáciu je preto potrebné posudzovať objektívne, ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Ak je daná adresátovi objektívna (reálna) možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku obsahujúcu právny úkon nastávajú hmotno-právne účinky tohto právneho úkonu v okamihu, kedy adresát aj napriek uloženiu zásielky nevyužil objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom.

Uvedenému záveru svedčí aj to, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na druhej strane právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je preto zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a preto súd predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú.

29. Súd v ďalšom podrobil preskúmaniu zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom s poukazom na ustanovenie § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná tvrdila, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú zákonné náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 písm. f), i), k) a písm. z).

30. V prejednávanej veci sú však splnené všetky podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a okrem iného je uvedený nielen celkový počet splátok, ale aj dátum prvej anuitnej splátky a dátum poslednej anuitnej splátky a teda aj určený termín konečnej splatnosti úveru. Vtedy je žalovaná povinná uhradiť nielen istinu, ale aj úroky z úveru z anuitných splátok naposledy. Z toho vyplýva, že pokiaľ dňa 20.06.2020 uhradila všetky anuitné splátky podľa zmluvy, uhradila aj všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy voči žalobcovi a do tejto doby bude trvať úverová zmluva. Takéto označenie doby trvania úverovej zmluvy je jednoznačné, nie je neurčité a z tohto označenia zmluvné strany môžu bez akýchkoľvek pochybností určiť, ako dlho má zmluva trvať pri predpokladanom dodržaní dojednaných povinností zmluvných strán. Nie je prípustné, aby v tomto prípade jednoznačnému určeniu doby trvania zmluvy, ktorý dátum vyplýva jednoznačne z kontextu všetkých ďalších údajov dohodnutých v zmluve bol spochybňovaný, resp. vykladaný spôsobom, ktorý nie je v súlade s dojednaniami. Podmienka „doba trvania úverovej zmluvy“ a „dátum konečnej splatnosti úveru“ podmienky sú dva významovo rozdielne pojmy. V ideálnom prípade oba momenty nastávajú rovnako, po úhrade jednoznačne dohodnutej poslednej splátke úveru (dátum konečnej splátky úveru). Nie vždy však platí takto nastavený ideálny stav, že dňom konečnej splatnosti úveru sa končí aj doba trvania úverovej zmluvy. V takom prípade pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je vhodné a ani to zákon nevyžaduje, na rozdiel od dátumu konečnej splatnosti úveru, určiť dobu trvania zmluvy presným dátumom. Je prípustné dobu trvania úverovej zmluvy určiť aj opisne tak, aby bolo jednoznačne zistiteľné, ako dlho úverová zmluva bude trvať. V prejednávanej veci žalobca zvolil opisný spôsob nevzbudzujúci žiadne pochybnosti, že zmluva bude trvať do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ záväzok bude splnený poslednou anuitnou splátkou 20.06.2020, bude zmluva ukončená k tomuto dátumu. Pokiaľ však nebudú uhradené všetky anuitné splátky, zmluva bude trvať až kým spotrebiteľia dlh nevyrovnajú celkom (rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 17CoCsp/42/2020 zo dňa 25.03.2021).

Súd súčasne konštatuje, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola správne uvedená aj RPMN (viď súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 so stavom ku 31.03.2015 pri Ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške od 1.500 Eur do 6.500 Eur vrátane so splatnosťou do 5 rokov, RPMN činila 18,24 %.

31. Žalovaná v konaní namietala, že žalobca nepreukázal akým spôsobom overil jej bonitu, resp. nekonal s odbornou starostlivosťou pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca súdu listinnými dôkazmi (fotokópia preukazu poistenca vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, fotokópia občianskeho preukazu, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere), ktoré pripojil k žalobe, preukazoval, že pred uzatvorením zmluvy o úvere vychádzal z príjmu žalovanej, ktorý uviedla v žiadosti o úver 240 Eur, k nemu pripočítal daňový bonus vo výške 307 Eur z priemerného príjmu v Slovenskej republike očisteného o životné minimum a tak zistil sumu 547 Eur. Žalovaná uviedla, že je vydatá a vyživuje 2 osoby. Preverení mesačných finančných nákladov zistil, že žalovaná spláca úver v hodnote 40 Eur mesačne a v žiadosti o úver uviedla mesačné výdavky vo výške 10 Eur, ktoré žalobca nezapočítal. Žalobca dôvodil tvrdením uvedeným v replike v bode 5. odôvodnenia tohto rozsudku a uzavrel, že pred poskytnutím úveru konal s odbornou starostlivosťou a porovnaním príjmov a výdavkov žalovanej dospel k záveru, že úver schváli s výškou mesačnej splátky 145,74 Eur.

32. Pojem odbornej starostlivosti nie je právnym predpisom definovaný. Najvyšší správny súd Českej republiky charakterizoval odbornú starostlivosť ako povinnosť, ktorá je prejavom zásady profesionality platnej pre oblasť obchodného práva, ktorá predpokladá vyššie nároky na obchodníkov, čo sa týka ich vedomostí, znalostí a informovanosti (1Afs 94/2009 z 30.09.2009). Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať, nie sa uspokojiť len s jeho ničím nedoloženými vyhláseniami. Informáciu o výške príjmu spotrebiteľa môže veriteľ overiť napríklad potvrdením o príjme vystaveným zamestnávateľom alebo výpisom z bankového účtu spotrebiteľa kde bola príslušná suma pripísaná. Súd sa s obsahom odbornej starostlivosti ako k nemu dospel Najvyšší správny súd Českej republiky stotožnil. Takto definovaný obsah odbornej starostlivosti korešponduje aj s vymedzením tohto pojmu v čl. 2 písm. h) Smernice č. 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči

spotrebiteľom na vnútornom trhu, podľa ktorého odborná starostlivosť je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti. Stotožnil sa aj s potrebou verifikácie spotrebiteľom poskytnutých informácií. Aj keď totiž zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť.

33. Súd má za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené. V prípade, ak veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie v zmysle § 11 ods. 2 nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1, v takom prípade zákon sankcionuje takéto konanie veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

34. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere (II. Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii) bolo uvedené, že žalovaná má priemerný čistý mesačný príjem 240 Eur, iné mesačné výdavky (SIPO, telefón, náklady na bývanie) 10 Eur, mesačné finančné výdavky (splátky úverov, hypoték, lízingov): 0 Eur. Žalobca zistil, že spláca ešte úver sumou 40 Eur mesačne, že žalovaná je vydatá, vyživuje dve osoby, čo uviedla žalovaná v žiadosti o úver. V súdnom spise sa nenachádzajú žiadne iné výdavky žalovanej, ale ani žiadne iné tvrdenia žalobcu o tom, že pri žiadosti žalovanej o poskytnutie úveru dôsledne vychádzal z ustanovenia § 7 ods. 15 písm. b) a § 16 písm. b). § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch podľa ktorých, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretné, ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. Veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

35. Žalobca v konaní nepreukázal listinnými dôkazmi svoje tvrdenie o tom, že ako veriteľ konal s odbornou starostlivosťou, čoho dôsledkom v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je, že nemôže vyžadovať od spotrebiteľky - žalovanej, jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd sa stotožňuje so záverom Krajského súdu Banská Bystrica v rozsudku sp.zn. 11CoCsp/2/2021 zo dňa 25.02.2021, tak ako je uvedený v bode 4. odôvodnenia tohto rozsudku.

36. Súd mal ďalej za to, že u žalobcu - veriteľa došlo k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko síce zistil údaj o príjme žalovanej, urobil aj ilustráciu v registri úverov (keď zistil, že spláca úver v sume 40 Eur mesačne), avšak podľa názoru súdu neprihliadol na tieto údaje na účely posudzovania schopnosti žalovanej ako spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver. V zmysle § 7 ods. 15 písm. b), 16 písm. b) a § 17 podľa názoru súdu zo strany žalobcu ako veriteľa nebolo splnené to, čo vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, pretože žalobca nevedel hodnoverne preukázať, že konal s odbornou starostlivosťou (ustanovenie § 15 písm. b) ani to, že posúdil schopnosť žalovanej ako spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi (keďže žiadne ďalšie informácie, ktoré získal v konaní nepreukázal). Žalobca tak neudržal dôkazné bremeno a na základe vyššie uvedených dôvodov s poukazom na ustanovenie §11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobca úver nemohol predčasne zosplatiť, spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej je bezúročný a bez poplatkov, nesporne bola v konaní preukázané, že žalovaná z poskytnutého úveru zaplatila sumu 7.432,74 Eur, preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie poskytnutého úveru vo výške 5.000 Eur, ktorú sumu žalovaná už zaplatila.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto spore bol žalobca úspešný v plnom rozsahu, zásadne má nárok na náhradu trov konania.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalovaná bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, súd jej priznal právo na náhradu trov konania od žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.